



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1250/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца SVEA FINANCE, ДОО Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2012/23 од 24.10.2023. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2012/23 од 24.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2012/23 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 80121/21 од 10.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично остаје на снази платни налог садржан у решењу о извршењу јавног извршитеља ИИвк 536/18 од 24.08.2018. године, у делу којим је тужена обавезана да намири новчано потраживање од 18.096,72 динара са законском затезном каматом од 10.07.2017. године до исплате. Ставом другим изреке укинута је решење о извршењу јавног извршитеља ИИвк 536/18 од 24.08.2018. године у погледу преосталог износа садржаног у ставу првом изреке решења и тужбени захтев у том делу одбијен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 135.510,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2012/23 од 24.10.2023. године, ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у том делу жалба тужене одбијена. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 116.310,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Питање застарелости потраживања на име извршених телефонских услуга по уговору о заснивању претплатничког односа и примена члана 378. Закона о облигационим односима расправљено је у судској пракси, па нема потребе за новим тумачењем права. Тужена у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак је започет предлогом за извршење на основу веродостојне исправе 17.08.2018. године, а по приговору извршног дужника настављен као по приговору против платног налога. Вредност предмета спора је 18.858,33 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић